

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

วันบูชาคุณพระพุทธเจ้า

วัดกุฎีสงฆ์ไทยทานวันนี้ทองคำ ๑ กิโล ๒ บาท ดอลลาร์ ๑,๐๗๒ ดอลลาร์
เงินไทย ๑๕,๐๐๐ บาท กรุณาอนุโมทนาด้วยกัน (สาธุ) เมื่อวานนี้เสียงเริ่มแผดขึ้นบ้าง
แล้ว เพราะ ๔ วันติดกันมา ทองคำไม่ได้สักสตางค์หนึ่ง ไม่ต้องว่าสิ่งว่าบาทหรือกะ
๔ วันติดกันนี้ทองคำไม่ได้สักสตางค์ มันยังงั้น ขึ้นแล้วนะ หือ เมืองไทยเรา ๖๒ ล้านคน
มันเป็นยังงั้น ประกาศวันนี้หรือความไม่เอาไหน ขึ้นแล้วนั้น พอหลังจากนั้น เมื่อ
วานนี้ได้ ๑ กิโล แล้วต่อมาก็เรื่อย ๆ เศษอีกก็เยอะนะ ๖ บาท ๘๙ สตางค์ วันนี้ก็เพิ่ม
ขึ้นอีกแล้ว เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

เรามุ่งหมายไว้อย่างแรงกล้านี้ไม่ใช่มุ่งธรรมดา เราไม่ได้พูดแบบปรอย ๆ นะ
ทุกอย่างลงว่าอะไรจริงถึงเหตุถึงผลจริง ๆ ทองคำตั้ง ๔ วันไม่ได้สักสตางค์ โห มันอยู่
ได้หรือเราว่าอย่างนี้ หัวหนักก็กระเทือนใหญ่ละซี ใส่เปรี้ยวปร้าง ๆ เมื่อวานนี้ ก็ยังไม่
เคยมีทองคำ ๔ วันไม่ได้สักสตางค์หนึ่ง แล้วดอลลาร์ก็วิ่งตามเขาด้วยนะ เห็นเขาไม่ได้
ดอลลาร์ก็ไม่ได้มันยังงั้นกันนี้ ขึ้นหนักใหญ่เลย ที่นี้พอดีทองคำมานี้ดอลลาร์ก็มา เฉพาะ
วันนี้ ๒,๐๐๐ แล้วสำหรับดอลลาร์ เศษอีก ๗๒ ดอลลาร์

เราต้องได้พิจารณาให้ละเอียดลออนะพี่น้องชาวไทยเรา อย่าให้เห็นนะความจิต
ความจางความเฉื่อยชาไม่เอาไหน แล้วความจมนี่คือเมืองไทยเรานะ แล้วจะติดนิสัย
สันดานอ่อนแอนี้ไปเรื่อย ๆ ไม่ได้เลย เพราะเมืองเราเป็นเมืองพุทธ เมืองพุทธมีเหตุมี
ผลทุกอย่าง ไม่ใช่ทำไปแบบสุ่ม ๆ เด่า ๆ พุทธศาสนาองค์ศาสนันี้เต็มด้วยคลังแห่ง
เหตุผลทุกอย่าง แล้วก็รวมเป็นธรรม พระพุทธเจ้าดำเนินมาจนได้เป็นศาสดา เหตุกับ
ผลพร้อมกันแล้วเป็นศาสดาขึ้นมา นี้พวกเราก็เดินตามท่าน

เวลานี้เราก็อธิบายทั่วเมืองไทยกันแล้วว่า เรากำลังรื้อฟื้นชาติไทยของเราขึ้นจาก
หล่มลึก เริ่มลงหล่มลึกเรื่อย ๆ แล้วฟื้นขึ้นมา เวลานี้ก็พอหายใจได้บ้าง ทองคำก็ได้
แล้วเวลานี้ ๕ ตันกับ ๑๒๐ กิโล นี่เรามุ่งไว้ให้สมเกียรติกับเมืองไทยเรา วางลงจุดไหน
ๆ พิจารณาแล้วยังไม่สมเกียรติเมืองไทยเราเลย เราจึงได้ตั้งจุดเอาไว้ประกาศให้พี่น้อง
ทั้งหลายทราบ ว่าคราวนี้เป็นคราวที่ช่วยชาติไทยของเราอย่างมาก รู้กันทั่วประเทศไทย
มีหน้าเข้าทางเมืองนอกเขาก็รู้ทั่วถึงกันหมดว่า เมืองไทยกำลังจะล่มจะจม แล้วเวลานี้
เมืองไทยกำลังฟื้นขึ้นมาโดยมีศาสนาเป็นผู้นำอีกด้วยนะ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว คำว่าฟื้น
ชาติไทยของเรา ชาติไทยจมน้อยเพียงไร และจะรื้อฟื้นยังงั้นมันถึงจะเหมาะสมกัน

การจมน้อยเพียงไรพี่น้องทั้งหลายก็ทราบแล้ว ที่นี้เราจะพยายามรื้อฟื้นชาติไทยของเราขึ้น อย่างน้อยก็พอหายใจได้สะดวกสบาย ให้ได้ทองคำ ๑๐ ตันในคราวนี้นะ ส่วนดอลลาร์จะตามกันไป ๆ ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์อันดับสอง เงินสดเป็นอันดับสามต่อไป ที่เราได้ต่อสู้สำหรับพยายามทุกวันนี้ จุดของเราอยู่ที่ทองคำนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ที่ว่าเวลานี้ยังเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายอยู่ ก็คือถือจุดทองคำ ๑๐ ตันเป็นจุดหมายแห่งชัยชนะและความเป็นสง่าราศีแห่งชาติไทยของเรา เราจึงตั้งจุดหมายไว้ที่ทองคำคราวนี้ให้ได้ ๑๐ ตัน เมื่อได้ ๑๐ ตันแล้วส่วนเหล่านั้นก็ค่อยเป็นไป ๆ

การเทศนาว่าการที่นำพี่น้องทั้งหลายเทศนาในที่นั่นที่นี้ ถือเอานี้เป็นหลักใหญ่จะที่ยังรับอยู่ในการเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ รับก็มีข้อแบ่งว่าเราจะรับให้ตามสถานที่ที่จำเป็นจริง ๆ เราก็จะรับให้เป็นครั้งเป็นคราวไป ส่วนที่จะให้รับเหมือนดังที่เคยเป็นมาแล้วนี้ธาตุชั้นนี้ไม่อำนวยแล้ว เรียกว่ารับเฉพาะที่จำเป็น ๆ นี้ก็คอยกดถ่วงเวลาล่าช้าไว้เพื่อทองคำ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ ทองคำเราวางไว้จุดหน้าแล้วเวลานี้ นี้จึงค่อยรับไปตามความจำเป็น ๆ เมื่อทองคำได้เข้าถึงจุดเมื่อไรแล้วสิ่งเหล่านี้เราไม่สงสัยแหละ มันจะยุติลงไปด้วยกันเอง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นบริษัทบริวารของทองคำเรา เมื่อทองคำถึงจุดที่หมาย เครื่องใหญ่ถึงที่แล้ว เครื่องเล็กมันก็หยุดของมันเอง ให้พากันจำเอาไว้ อย่างนั้นนะ ที่หลวงตาได้ต่อสู้สำหรับพยายามช่วยที่นั่นที่นี้ก็คอยเวลาหรือปีนเวลาไว้สำหรับทองคำเรา ตามจุดมุ่งหมายที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว อย่างไรก็ตามขอให้ได้นะคราวนี้ เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มากทีเดียว

แล้วหลวงตาที่ออกนำชาติหน้าอย่างจริง ๆ เสียด้วยนะ คอขาด-ขาดไปเลยนูนพุงชิ ไม่ได้นำพี่น้องทั้งหลายเล่น ๆ นะ เอาจริงเอาจังทุกอย่าง นี้เราก็มุ่งต่อทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน จะเป็นความสง่างามมากแหละเมืองไทยเรา เราเป็นคนกำหนดเอง ถ้าหากว่าความสง่าราศีลดลงไป ๆ ก็มารวมอยู่ที่หลวงตา หลวงตาเป็นผู้คิดผัดเอง ว่าทองคำได้ ๑๐ ตันแล้วจะสง่างามทำไมไม่สง่างาม ผิดที่ตรงไหน ผิดที่หลวงตา เราจะยอมรับทันที ขอให้เอาทองคำมาได้ ๑๐ ตันเสียก่อนนะเราถึงจะยอมรับ ถ้าไม่ได้ทองคำ ๑๐ ตันเสียก่อนเรายังไม่ยอมรับ เรายังจะไปหาที่นั่นที่นี้อีก เข้าใจไหมละ นี้ละจุดหมายที่รับนิมนต์ที่นั่นที่นี้พี่น้องทั้งหลายนี้ จุดมุ่งหมายก็คือเพื่อทองคำเรานี้เป็นจุดใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว จึงค่อยรอเวลาไป รับอะไรนี้ก็หนุนทองคำ ๆ เงินสดที่ควรจะได้ซื้อทองคำเราก็เตรียมพร้อม ๆ เสมอ ควรที่จะเจียดออกซื้อเมื่อไรเราจะออกซื้อเมื่อนั้น ๆ

นี่ก็ได้เรียนให้ทราบแล้วว่า การเทศนาว่าการจะลดหย่อนผ่อนผันลงเป็นลำดับลำดับ จะเทศน์เฉพาะที่จำเป็น ๆ ที่ไม่จำเป็นก็ขอผ่านไป ๆ จุดใหญ่ก็คือว่าที่พาไปเหล่านั้น

เพื่อทองคำ จุดใหญ่อยู่ที่ทองคำนะ เมื่อทองคำยังไม่ถึงจุดที่หมาย ใครอย่าถามว่าเมื่อไรจะหยุดหรือจะทำไปมากน้อยเพียงไร เราตอบไม่ได้ เพราะไม่มีใครรู้ความรู้สึกของเราที่มีต่อชาติบ้านเมือง เรามีความรู้สึกคนเดียวกัดไว้เรียบร้อยแล้ว ก็กระจายออกมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เช่นอย่างทองคำขอให้ได้ ๑๐ ตัน ถ้าได้เท่านี้เราพอใจเลย แล้วเรื่องทั้งหลายจะยุติตาม ๆ กันไปเลย เวลานี้ที่รออยู่ก็เพราะว่รอเพื่อทองคำอันเป็นจุดใหญ่แห่งชาติไทยของเรา ให้ได้ตามที่กำหนดไว้นั้น

เราคิดว่าไม่สู้วิสัยทองคำ ๑๐ ตัน เวลานี้ก็ได้ตั้ง ๕ ตัน ๑๒๐ กิโลแล้ว ยังเหลือไม่ถึง ๕ ตัน ลดลง ๆ โดยลำดับลำดับ จุดนี้เป็นจุดที่เหมาะสมมาก เราได้พิจารณาหมดแล้ว ดอลลาร์มันก็ค่อยตามกันไป คือทองคำดอลลาร์มันเป็นคู่เคียงกันไป ทั้งทองคำทั้งดอลลาร์มีคุณค่าต่อชาติไทยของเราเท่าเทียม จึงต้องได้เสาะแสวงเข้าคลังหลวง

พี่น้องทั้งหลายทราบดีว่าเราเป็นชาวพุทธ วันนี้เป็นวันเช่นไรขอให้คิด นีละวันที่ยังคงศาสดาขึ้นเวทีเพื่อสังหารวิฆวาน คือวันเดือนหกเพ็ญ เสวยพระกระยาหารคือข้าวมธุปายาสที่นางสุชาดานำไปถวาย ๔๙ ก้อน เสวยตอนเช้าตอนนี้ หลังจากนั้นแล้วตอนเย็นก็เตรียมพร้อมขึ้นเวทีต่อกรกับวิฆวานคือกิเลสตัวสร้างวิฆวาน ด้วยวิวิฎฐกรรมคือความพากเพียรของพระองค์ รวมหมดทั้งวันนี้จนกระทั่งสว่างพระองค์ก็ได้ผลเป็นที่พอพระทัย ทรงทำความปรารถนามาสำหรับพระพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้ ๔ อสงไขย แสนมหากัป ความขี้ดียวแห่งการสร้างบารมีของพระองค์มา ๔ อสงไขย แสนมหากัป เต็มภูมิของศาสดาในชั้นนี้

มีอยู่ ๓ ชั้น ชั้นหนึ่งทรงสร้างพระบารมีมา ๑๖ อสงไขย แสนมหากัป ชั้นที่สองทรงสร้างพระบารมีมา ๘ อสงไขย ติดแนบกับแสนมหากัป ชั้นที่สามคือชั้นศาสดาของเรา ๔ อสงไขย แสนมหากัป เต็มภูมิของศาสดา สำเร็จขึ้นมาเป็นศาสดาเอกของโลก ที่ว่าชั้นหนึ่งชั้นสองนั้นหมายถึงวาสนาบารมีบุญญาภิสมภารของพระพุทธเจ้า ชั้นที่หนึ่งการแนะนำสั่งสอนชนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์นี้ได้จำนวนมากกว่าชั้นที่สอง ชั้นที่สองชนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปได้มากกว่าชั้นที่สาม ชั้นที่สามคือชั้นองค์ศาสดาของเราชั้นสุดท้าย แต่สำหรับความรู้ความสามารถฉลาดทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเหมือนกันหมดตั้งแต่ความบริสุทธิ์ลงไป แต่พระกำลังวังชาที่จะรื้อชนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์นี้มีแง่หนักเบาต่างกัน กรุณาทราบตามนี้

การสร้างบารมีที่จะได้มาเป็นพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ นี้ โอ้ย แสนยาก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าที่มาอุบัติในโลกแต่ละครั้ง ๆ นี้จึงมีเพียงพระองค์เดียวไม่มีสอง ท่านบอกไว้อย่างนั้น คือเกิดยากแสนยากทีเดียว พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ที่จะอุบัติขึ้นมาที่ยากแสนยากทีเดียว ต่อจากนี้ไปก็พระอริยมตไตรย ระหว่างพระอริย

เมตไตรยกับพระสมณโคดมเรา อยู่ในย่านกลางนี้เรียกว่าพุทธันดร ระหว่างพระพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้นี้ห่าง ยี่ดียวานาน สัตว์จวมกันมากทีเดียว ได้รับความทุกข์ความทรมานมาก พอพระอริยเมตไตรยมาตรัสรู้แล้วก็เหมือนกับเอาน้ำมาดับไฟ

ท่านก็บอกไว้พระอริยเมตไตรยที่จะมาตรัสรู้นี้ ทรงครองราชสมบัติอยู่ ๔ หมื่นปีแล้วเสด็จออกทรงผนวช ๗ วันตรัสรู้เลย ที่ต้นไม้ต้นชื่อว่าอย่างนั้น นั่นฟังซินะ แล้วทรงนำสัตว์โลกไปตลอด ๔ หมื่นปี พอสิ้น ๔ หมื่นปีเสด็จนิพพาน พระธรรมทั้งหลายก็ไปพร้อมกันเลย เรียกว่าสัตว์โลกทั้งหลายหมดเท่านั้นแหละ ผู้ที่จะบิบบินไปตามพระพุทธเจ้าได้ก็หมด พระองค์ก็นิพพานเลย แต่พระพุทธเจ้านี้ท่านจะทรงแสดงเหตุผลสำหรับเราตถาคตนี้อายุน้อยมาก บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็มีเราตถาคตนี้แหละที่อายุน้อยมาก แต่ยังมีอยู่อีกอันหนึ่ง ๕๐ ปียังมีนะในประวัติของ เรียกว่าพุทธวงศ์ วงศ์ของศาสดาที่จะมาตรัสรู้ข้างหน้า อายุ ๕๐ ปีก็ยังมี มีเท่านั้น นอกนั้นมีแต่อายุหมื่น ๆ ปีขึ้นไป

คำพูดเหล่านี้เราเอาอันนี้เชื่อแล้วหยั่งเลยนะ การพูดนี้เราไม่ได้พูดลู่ ๆ คำ ๆ คือเชื่อตามพระญาณหยั่งทราบที่ทรงทราบอย่างไรแล้วเป็นอย่างนั้น ๆ ทราบว่ากิเลสขาดสะบั้นจากพระทัย ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลกก็คือพระพุทธเจ้าตัดสิ้นก่อนใครแล้วนำธรรมมาสอนโลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปมากมาย ก็พระพุทธเจ้านำธรรมที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนนั้นมาสอนโลก จึงไม่มีอะไรผิด นี่ทรงหยั่งทราบถึงเรื่องกาลเวลาของสัตว์โลกนี้ยังมีอยู่ เรานิพพานไปแล้วด้วยอายุสิ้น แต่อุปนิสัยของสัตว์โลกยังมีอยู่ คำนวณไปอีกถึง ๕,๐๐๐ ปี ยังมีผู้ได้เต้าเดินตามอย่างนี้ ๆ ผู้ที่เข้ามาวัดมาวาถึงจะบอกว่าเต็มศาลาก็ตาม แต่เราคิดถึงโรงลิเกละครระบำรำไปแล้ว อันนี้วิ่งเข้าป่าห่มดสูโรงนั้นไม่ได้ เห็นไหม ถึงจะได้เท่านี้ก็ตาม ผู้ที่มีคุณค่ามากกว่าโรงลิเกระบำรำไปเป็นไหน ๆ เราต้องเทียบอย่างนั้นซิ

ไม่ใช่ว่าเพียงจำนวนมากจำนวนน้อยเอามาแข่งกัน น้อยก็ตามขอให้เป็นคนหนึ่งเถอะนะ เอออย่างนั้นนะ จะน้อยขนาดไหนขอให้เรามีส่วนได้คนหนึ่งแทรกอยู่ในนั้นจนได้ อย่างนั้นนะ นี่ใครไม่มาก็ตาม เออ มา เรามาสร้างคุณงามความดีเราจะไป เรื่องของเรา เขาไม่ไป เขาสร้างทางไหนเขาก็ไปทางนั้น เราสร้างทางนี้เราไปทางนี้ของเรา ให้พากันจำเอาไว้นะ

ธรรมพระพุทธเจ้านี้เด็ดขาด ๆ นี้เราก็จวนตายแล้วจึงได้เริ่มพูดธรรมะให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ด้วยความไม่สงสัยอะไรในหัวใจนี้เลย เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้ารับสั่งอะไร ป้ายยอมทันทีเลย เพราะมันจำอยู่ในนี้แล้วจะไปค้านกันได้ที่ไหนล่ะ นอกจากวิสัยของเราจะพูดได้มากน้อยเพียงไรเป็นเรื่องของเรา เรื่องของท่านนั้นท่องพำมหาสมุทรครอบ

หมดเลยด้วยพระญาณหยั่งทราบ เรายืนตั้งแต่อยู่ในบริเวณศาลานี้ เฉพาะอย่างยิ่งอยู่ใน คราวนี้ มันมีกี่คนด้วยกัน คนผู้เดินจงกรมนั่งภาวนามีกี่คน คนที่ติดอยู่กับเสื่อกับหมอน มีกี่คน เรายังทราบไม่ได้เพราะเรายังไม่ไปดู แล้วเราจะไปรู้ได้ยังไงโลกกว้างแสนกว้าง ให้ระวังนะพวกนั้น ให้ตรวจตราตัวเอง อย่าให้หลงตาไปตรวจ ถ้าไปตรวจแล้วเอาไม่ ไปด้วย ฟาดเปี้ยะปะะ ๆ ไปเลยนะ เข้าใจหรือ นี่ได้เท่านั้นก็เอา ผู้หลับครอก ๆ ก็ให้ มันหลับไป เอาเสื่อเอาหมอนเป็นพ่อเป็นแม่มันไปเข้าใจไหม เราเอาอรอดเอาธรรมเป็น พ่อเป็นแม่ของเรา คนหนึ่งเอาเสื่อเอาหมอนมันก็แคว้นตาย พอตายแล้วเสื่อกับหมอน ตกลงไปเจ้าของตกนรกได้เข้าใจไหม แต่เอาธรรมเป็นพ่อเป็นแม่นี้พาไปเลย เลยเสื่อ เลยหมอนไปอีก เข้าใจหรือเปล่านั้น ให้พากันจำเอานะ

ให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตสาหะพยายามนะ เราพูดนี้ทุกสิ่งทุกอย่างเราไม่ได้สงสัย นะการพูดนี้ เราทราบศัสตราองค์เอกตลอด แง่ไหนบิ๊บนี่ย่อมรับทันที ๆ ไม่มีที่จะค้ำกันว่าไง จะค้ำไปหาอะไร ถ้าค้ำท่านก็ให้ค้ำเราเสีย ที่เราเห็นเรารู้ยู่นี้แนขนาดไหน เราก็ก้นของเราแล้ว พระพุทธเจ้ายังรู้ก่อนเรานี้แล้ว กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งกว่าเรานี้แล้ว ยิ่ง กราบสนิทเข้าไปอีกโน่นว่าไง

เรื่องบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีนี้ ขอให้พากันปิดอันอันนี้ให้ดีนะ เอาพระโอวาท ของพระพุทธเจ้ามาปิด ปิดปากกิเลสที่มันโฆษณาหลอกโลก ว่าบาปไม่มีบุญไม่มีนรก สวรรค์ไม่มี พรหมโลกนิพพานไม่มี ทำบุญไม่ได้บุญทำบาปไม่ได้บาป นี่คือปากของ กิเลสมาประกาศโฆษณา สามแดนโลกธาตุนี้ออกจากปากกิเลสสอนหมด ที่นี้ศัสตรา องค์เอกเพียงพระองค์เดียวแต่สอนโลกได้ครอบแดนโลกธาตุด้วยความแม่นยำ อันนี้ โภกทั้งนั้นที่กิเลสสอนโลกสามแดนโลกธาตุ มีแต่โภกทั้งนั้น เพราะกิเลสเป็นส่วน ปลอม ธรรมะเป็นของจริง กิเลสปลอมล้วน ๆ มาตั้งแต่โคตรแต่แช่ปุ๋ยตายายกับบิดา กัลป์ใดจะปลอมไปอย่างนี้ตลอด หลอกสัตว์โลกอย่างนี้ไปตลอดนะ แต่ธรรมพระพุทธ เจ้าตรัสรู้องค์ใดมา ธรรมเป็นของจริงอยู่แล้ว ตรัสรู้ปั้งขึ้นมาจริงเลย สอนแน่นอน ๆ ไปตาม ๆ กันหมด

ขอให้เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาปิดปากกิเลส เรื่องบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลก นิพพานเปรตผีประเภทต่าง ๆ ที่พระองค์แสดงไว้แล้วในอรรถในธรรม ให้ท่านทั้งหลายทราบว่ามีนั้น เป็นความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ล้านเปอร์เซ็นต์ ให้ท่านทั้งหลายจับไว้ ให้ดี ถ้าเวลากิเลสมันจะลากจะถูโกลนรอกอเวจี มันบอกนรกไม่มีให้ระวังให้ดีนะ พระ พุทธเจ้าว่ามี นั้น ให้วางใจเลย ต้องจุดตัวขึ้นมาทันทีอย่าไปยอมอ่อนข้อกับมัน ถ้าอ่อน แล้วตายจริง ๆ ฟังให้ดี เรายืนเอามาสุดกำลังชีวิตของเราแล้วในการประกอบความเพียร คราวนี้ การรู้ก็รู้เต็มเหตุเต็มผลที่ได้ตะเกียกตะกายมา บางครั้งถึงกับว่าชีวิตจะไม่เหลือ

เลย ฟาดกันเต็มเหนี่ยว ๆ ถึงขนาดนั้นนะ แต่ความมุ่งมั่นของธรรมนี้ไม่มีคำว่าอ่อนข้อเลยนะ ผิง ๆ ตลอดเลย

นั่นแหละ เหตุ คือเอาถึงเป็นถึงตาย เวลาผลได้ขึ้นมาเป็นที่พอใจ ตั้งแต่ขณะนั้นมา จนกระทั่งบัดนี้ ความพอใจไม่มีสิ่งใดที่วาลดลงแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี จะเพิ่มขึ้นอีกก็ไม่มี มีแต่ความเที่ยงตรงอยู่ในหัวใจที่พอแล้วทุกอย่างนี้ แล้วมาสอนโลกด้วยความหายสงสัยทุกอย่าง ขอให้ท่านทั้งหลายฟังให้ตึกก็แล้วกันนะ เราไม่ใช่ศาสดาแหละ แต่เป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่พาโกหก เราไม่โกหกว่าอย่างนี้เลย เราจะพูดตามคำสัตย์คำจริง เพราะฉะนั้นภาษาธรรมที่ออกช่วยโลกคราวนี้ ท่านทั้งหลายจะได้ยินเสียงภาษาธรรมนะ ภาษาโลกมีแต่อ้อมอ้อม ๆ หลอกลวงตมตมกันนี้แก่งตลอด ออกกิริยาใดมีแต่กิริยาตมตมหลอกลวง นิ่มนวลอ่อนหวานไพเราะเพราะพริ้ง ช่างในมีแต่ยาพิษมหาพิษ แต่ธรรมนี้กิเลสมันก็โงมตีเอาว่าเป็นขวานผ่าซาก เข้าใจไหม เพราะพูดตรงไปตรงมานี่คือธรรม ผิดบอกว่าผิดถูกบอกว่าถูกเรียกว่าธรรม อ้อมอ้อมไม่ได้มันเป็นกิเลส ธรรมไม่ใช่กิเลสจึงไม่อ้อมอ้อม ผิดบอกว่าผิดถูกบอกว่าถูก อันใดว่ามีบอกว่ามี สิ่งใดว่าไม่มีบอกไม่มีนี่คือธรรม

การเทศนาว่าการเราจึงเทศน์อย่างที่อ่อนลงก็คือว่า อนุโลมผ่อนผันให้กิเลสบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปเรื่อย ๆ เทศน์สังคัมใหญ่ ๆ นี้ก็ไม่ค่อยรุนแรง ให้เกียรติกิเลสบ้าง เพราะสังคัมนี้มีแต่สังคัมถึงขยะ เอาพูดให้มันเต็มยศเสียนะ มันไม่มีอะไรที่จะน่ากราบนานไหว้หน้าบูชาเหมือนแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า มีแต่ถึงขยะ แล้วเอาแห่งธรรมลงมาเป็นน้ำดับไฟกระจายไปทั่วโลกดินแดน สังคัมใหญ่สังคัมน้อย เทศน์ไปตามสถานที่บุคคลที่เขาจะรับได้มากน้อยเพียงใดก็กระจายออกไป นี้เรียกว่าอนุโลมผ่อนผัน เข้าใจไหม ถ้าจะเทศน์สูงกวานั้น เขาไม่เข้าใจ ไม่ได้เรื่อง ยิ่งไม่ได้เรื่องอะไรเลยเทศน์ไปหาอะไร อันใดที่ควรจะได้เรื่องมากน้อย เอาอันนี้ออก จึงเรียกว่าแกงหม้อใหญ่เทศน์ประเภทหนึ่ง

แกงหม้อเล็กขึ้นอีกประเภทหนึ่ง แกงหม้อจืดนี้พุ่งเลยเชียว ไม่มีรอเลยแกงหม้อจืด ขาดทะเลไปหมดกิเลสผ่านไม่ได้เลย ขาดสะบันไปหมด นี้แกงหม้อจืด แกงเพื่อมรรคผลนิพพานล้วน ๆ ตั้งแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืดขึ้นไปเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยกันทั้งนั้น แกงหม้อใหญ่นี้แบ่งบ้าง กิเลสมันก็แบ่งไปกิน ธรรมะก็แบ่งมาครองในหัวใจ แบ่งรับแบ่งสู้ได้เล็กได้น้อยก็ยังดีกว่าไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงแบ่งเป็นแกงหม้อใหญ่ ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้แบบนี้

การเทศนาว่าการจึงมีลดหย่อนผ่อนผันสำหรับสำนวนโวหารก็ดี ไม่ค่อยดุเดือดเข้มข้น ให้เป็นไปตามสถานที่บุคคลที่จะรับได้มากน้อยเพียงไร แม้เช่นนั้นก็ไม่พ้นที่เป็น

ภาษาของธรรม ที่เป็นพื้นฐานของธรรมออกจนได้แหละ นี่ละที่เขาว่าเทศน์ดูเทศน์ดำ
เทศน์ผาดโผนโจนทะยานหรือดูดำว่ากล่าว เทศน์หยาบโลน กิเลสมันตัวหยาบโลน
กิเลสตัวผาดโผนโจนทะยาน มันไม่ให้แต่มัน ถ้าธรรมออกก็จะแก้กิเลสตัวหยาบโลน
หาว่าธรรมนี้ผาดโผนหาว่าธรรมนี้ดูดำว่ากล่าว มันไม่ให้แต่มันเข้าใจไหม นี่ธรรมก็
ต้องเข้าไปนั่นซิ ก็จะไปชะไปล้างที่มันสกปรก ที่ไหนสกปรกน้ำสะอาดก็ลงตรงนั้น นี่
ธรรมจึงลงตรงนั้นด้วยคำสัตย์คำจริง มันจึงต่างกัน

นี่ละที่ว่าภาษาของธรรม ท่านทั้งหลายจะได้เริ่มทราบตอนหลวงตาบ้อออก
เทศนาว่าการนี้แหละ คือยังงั้นมันต้องมีภาษาของธรรมไปทุกแห่งทุกหน ไม่มากก็น้อย
แม้จะอนุโลมตามกิเลส เป็นไปตามกิเลสบ้างก็ตาม แต่ภาษาของธรรมจะแทรกไปด้วย
ตลอด ไม่เป็นภาษาของกิเลสไปล้วน ๆ แบบที่ว่าเจริญพร ๆ นั่นภาษากิเลสล้วน ๆ
อะไรก็ตีนะโยมนะ อันนี้ได้มาจากไหนอาหาร อู๋ย.อาตมาชอบเหลือเกินนะอาหาร
ประเภทนี้ เจริญพร นี่ภาษาของกิเลสหลอกกินกัน ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เข้าใจหรือ
พูดให้มันอย่างนี้ก็ภาษาของธรรมเข้าใจไหม ไม่ได้กระแทกแตกตันใครนะพูดตาม
ภาษาของธรรม อะไร ๆ ก็มีแต่เจริญพร ๆ ใช้ไม่ได้นะกิเลสหลอก ต้องมีคำสัตย์คำจริง
สะตูดก็กะลือ

อย่างพระพุทธเจ้า เวลาเต็ดก็เต็ดเวลาอ่อนก็อ่อน แต่อ่อนด้วยเหตุผลของพระ
พุทธเจ้า เช่น พระวัคกลี มาเห็นพระพุทธเจ้ามาเจอพระพุทธเจ้าแล้ว มองดูพระพุทธ
เจ้าไม่มีคำว่าเบื่อหน่ายอิมพอ มองไม่อิมไม่พอ มองจนลืมนื้อลืมตัว จ้องดูพระพุทธ
เจ้าอยู่นั้น ไปไหนไม่ยากให้พรวดสายตาไปเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านมีอุปนิสัยเป็นพระอรหันต์
เต็มเหนี่ยวแล้วนะ เวลาท่านดูพระพุทธเจ้าท่านดูแบบโลกไปเสีย เข้าใจไหม สวยงามไป
แบบโลก ไม่ได้สวยงามไปแบบธรรม พระพุทธเจ้าทรงเล็งญาณดูอยู่นี้ พระอรหันต์ก็
เต็มตัว เป็นแต่เพียงว่ากิเลสมันเอาฝาปิดไว้ไม่ให้เห็นมรรคผลนิพพาน ก็ให้เพลินกับ
พระรูปพระโฉมของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเสด็จไปไหนก็ตามดูพระพุทธเจ้า
แหม.สวยงาม ๆ ไปเรื่อย ๆ

พอได้จังหวะพอสมควรแล้วก็เอาแล้วนะที่นี้ นั่นละเหตุผลของพระพุทธเจ้า ตรง
ไหนได้ประโยชน์ทั้งนั้นแหละ เพราะเล็งด้วยญาณแล้ว นี่อรหันต์เต็มตัวแล้ว เวลานี้ดู
กิเลสเป็นฝาปิดไว้ให้มืดตัวไม่ให้มองเห็นอรรถเห็นธรรม ให้มองเห็นแต่รูปโฉมพระ
องค์สวยงามเท่านั้น พอได้จังหวะแล้วก็ วัคกลี เธอจะมาดูอะไรเรานักหนา ร่างกายของ
เรากับร่างกายของโลกไม่มีอะไรผิดกัน พวกหนังห่อกระดูกเหมือนกัน ถ้าพูดถึงอสุภะ
อสุภัง ทุกข์ อนิจจัง อนตตา เต็มสัดเต็มส่วนเหมือนกันหมด เธอดูหาความพิเศษที่ไหน
มันไม่มีของพิเศษนะ มันเป็นอย่างเดียวกัน เธอมาดูทำอะไร ไป.ไล่

พอไปพระวัฏกลีเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ หาว่าพระพุทธเจ้าประณามอะไร ๆ ขึ้นภูเขากลับไปโดดภูเขาดาย เข้าใจไหม พระองค์ก็ทรงเล็งญาณดู ได้จังหวะแล้ว ญาณครอบทุกอย่าง พอไปถึงจังหวะที่พระวัฏกลีจะโดดลงภูเขาดาย พระองค์ที่ขึ้นใหม่แล้วนะ วัฏกลี เอ้า.ที่นี้เธอจงดูเรา คราวนี้ให้ดูนะ ดูให้ละเอียดลออนะวัฏกลี รูปร่างกลางตัวของเรากับของโลกของสงสาร เป็นโลก อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา โลกไม่สวยไม่งามไม่เที่ยงตรงถาวร ดูเราดูพิจารณาถึงเรื่องกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นะ ท่านสอนลงไป ๆ เรื่องกฎแห่งธรรม ที่นี้ให้ดูด้วยธรรมคราวนี้

คราวก่อนตำหนักเอาธรรมตำหนัก จนกระทั่งพระวัฏกลีน้อยใจ คราวหลังนี้เอาธรรมชมเชย ชมเชยกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา มันไม่น่ายึดน่าถือแล้วนะวัฏกลินะ มันเป็นอย่างนี้ เทศน์เข้า ๆ สำเร็จเป็นพระอรหันต์อยู่บนภูเขานั้นเลย ท่านแปลงพระรัศมีไป แปลงพระรัศมีไปให้พระวัฏกลี เอ้า.ดูเราตถาคตวัฏกลีดู คราวนี้มีแต่บอกให้ดู ๆ ตลอดนะ คราวก่อนดูหาอะไร ไล่หนี นั่น เหตุผลของพระพุทธเจ้า พระวัฏกลีก็เลยได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันต์ขึ้นมา นั่นอย่างนั้นละ ดูพระองค์ไม่เบื่อหน่าย ดูด้วยอรรถด้วยธรรม เป็นอย่างนั้น ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ความเบื่อหน่ายของพระพุทธเจ้าต่อสัตว์โลกนี้ไม่มี บรรดาสาวกใครเห็นขี้มยองผ่องใสภายในจิตใจ อยากพบอยากเห็นอยากกราบอยากไหว้

เพราะฉะนั้นจึงว่า ทัสสนานุตตริยะ การเห็นที่เลิศเลอ การเห็นที่สูงสุดเป็นมงคลอย่างยิ่งนั้น คือการเห็นสมณะ สมณะคือผู้สงบกาย วาจา ใจ จากบาปจากกรรมทั้งหลายนี้เรียกว่าเลิศเลอ สมณะมีหลายประเภท ท่านบอกว่า สมณะที่หนึ่งคือพระโสดา สมณะที่สองคือพระสกิทาคา สมณะที่สามคือพระอนาคา สมณะที่สี่ที่สูงสุดยอดคือพระอรหันต์ ขึ้นถึงพระพุทธเจ้า นี้เรียกว่า ทัสสนานุตตริยะ เป็นความรู้ความเห็นความได้ชมอย่างเลิศเลอที่สุด นี้ทัสสนานุตตริยะ พวกกันจำเอานะ

วันนี้พวกอยู่ข้างในก็ให้ภาวนากันนะ วันนี้เป็นวันวิสาขบูชา ให้ตั้งหน้าภาวนาสำหรับวัดนี้ไม่ให้มีพิธีอะไรแหละ พิธีมันเป็นส่วนนอกไปเสียมากต่อมาก รายได้เลยกลายเป็นความกังวลไป เช่น พาแห่เวียนเทียน คือเวียนเทียนรอบสามรอบทำประทักษิณ นี้เรียกว่าทำความเคารพในครั้งพุทธกาล เดินรอบสามรอบเป็นประทักษิณคือรอบขวา เวียนขวาสามรอบ เรียกว่าทำประทักษิณ ทำความเคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นี้มีจำนวนมากมันก็เอิกเกริกเฮฮา คนนั้นมาคนนี้มาก็เลสเลยแฝงมาด้วย ก็เลสเลยเป็นหัวหน้าทัพอีกด้วย ในงานวิสาขบูชาแทนที่จะเป็นงานบุญงานกุศลเลยเป็นงานเอิกเกริกเฮฮา งานสังสมกิเลสของกองทัพกิเลสที่มาเต็มวัดเต็มวาไปเสีย เพราะฉะนั้นท่านจึงงด

อย่างพ่อแม่ครูอาจารย์ท่านก็ไม่ได้เคยพาทำ หากจะมีเป็นกาลเป็นเวลา เป็นกรณีพิเศษ เขามาขอร้องท่านก็ทำพิธีให้เขาเสียเท่านั้นเอง นอกนั้นไม่มี แต่วันเช่นนั้น พระสงฆ์ท่านจะเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาตลอดรุ่งนะ ท่านไม่มีพิธีอย่างนี้ แต่มีพิธีภายในจิตใจสำรวมระวังตัว จิตตภาวนาเดินแต่มืดตลอดเลย จนกระทั่งสว่าง ๆ ท่านอยู่เงียบ ๆ ท่านไม่มาทำพิธี แต่ต่างองค์ต่างอยู่เดินจงกรมบ้าง นั่งสมาธิภาวนาบ้าง ตลอดรุ่ง ๆ พวกที่มาอาศัยบำเพ็ญคุณงามความดี ก็ให้ทำกันอย่างนั้น นี่เป็นเยี่ยงอย่างอันดีงามสำหรับพวกเราทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธ ตรงกับวันนี้เป็นวันวิสาขบูชา ที่เราจะต้องบำเพ็ญกุศลให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเราละ

ที่เราอยู่กับการกัมมทานตั้งแต่ตื่นนอนจนค่ำ ๆ จนหลับ ๆ นี้มีมาประจำวัน วันนี้เป็นวันบุญวันมหากุศล เป็นวันที่จะบูชาคุณพระพุทธรูปเจ้าที่ท่านตรัสรู้ด้วยคุณธรรมของเราคือความเพียร ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจประกอบความ پاکเพียร วันนี้ให้สำรวมระวังสังฆคุณงามความดีเข้าสู่ใจ กิริยาอาการการเห็นการได้ยินได้ฟัง การคิดอ่านไตร่ตรองให้คำนึงถึงธรรมเสมอวันนี้นะ เป็นวันเราเสาะแสวงหาธรรม อย่าให้มันฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไปตามกิเลสไม่ดี เพราะมันมีทุกวัน ๆ ตั้งกัปตั้งกัลป์มาแล้ว วันนี้เป็นวันสำคัญที่เราจะระลึกถึงพระพุทธรูปเจ้าสร้างคุณงามความดีเข้าสู่ใจของเราละ

ท่านตรัสรู้คืนวันนี้ละพระพุทธรูปเจ้า ให้เราเอาอันนั้นมาระลึกเป็นขวัญใจเรา ให้ทำความ پاکความเพียรอุทิศสำหรับพยายาม วันนี้อย่ายุ่งงานการอะไรนัก ให้พยายามเสาะแสวงหาแต่ธรรมแต่ธรรมเข้าสู่ใจ จะภาวนาธรรมบทใดก็เอาภาวนา พิจารณาเรื่องอะไรให้พิจารณาตามเรื่องของตัวเองที่เคยทำติดต่อกันไปเรื่อย ๆ นี้เรียกว่าเสาะแสวงหาธรรมในวันมหาสงกรานต์เช่นนี้ ให้พากันพิจารณา ใครอยู่ในธรรมชั้นใดพิจารณาธรรมชั้นนั้น ๆ เป็นลำดับลำดับไป จะได้เห็นความสว่างไสวของใจ

ไม่มีอะไรสว่างยิ่งกว่าใจนะ ทุกสิ่งทุกอย่างจะรวมอยู่ที่ใจหมด เราอย่าเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นสำคัญสิ่งเหล่านี้สำคัญนะ มันสำคัญเวลาตาเรามิหูเรามี เราได้เห็นได้ยินได้ฟังสิ่งเหล่านี้ พอเราตายเสียเท่านั้นสิ่งเหล่านี้หมดความหมายทันที ไม่ได้มีอะไร แต่ใจไม่เคยหมดความหมาย บุญกับบาปติดแนบกับหัวใจ นี่สำคัญมากโลกไม่มองกัน เพราะฉะนั้นเราจึงเสาะแสวงหาคุณงามความดีเข้าสู่ใจ สิ่งเหล่านี้หมดความหมายเวลาลมหายใจสิ้นลงไปแล้ว ใจกับบุญกับกุศลกับธรรม ที่เราบำเพ็ญมานี้ไม่หมดความหมายพาเราไปจนถึงที่สุดจุดหมายปลายทางคือพระนิพพานได้ไม่สงสัย ให้พากันอุทิศสำหรับพยายามนะ วันนี้ก็เทศน์ตั้งแต่ไหนมาทีไรเรื่อยมาเป็นเวลานานพอสมควร ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ วันนี้เป็นวันที่ระลึกถึงศีลถึงธรรม สมบัติภายนอกเราก็หามาพอแล้ว วัน

นี้จะพยายามหาสมบัติภายในคือธรรมเข้าสู่ใจ ที่เป็นสมบัติมหาสารคุณอยู่ที่ธรรมที่ใจ
นะ เอาละต่อไปนี้จะให้พร

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com